

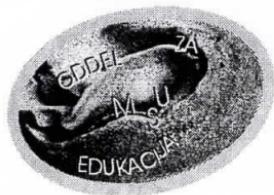
ЕДУКАТИВНО - ДИДАКТИЧКА ИЗЛОЖБА

ТАПИСЕРИЈА
ИЗБОР ОД КОЛЕКЦИЈАТА НА МСУ

ТАПИСЕРИЈА

ИЗБОР ОД КОЛЕКЦИЈАТА НА МСУ

музеј на современата уметност, скопје
едукативно - дидактичка изложба
оддел за едукација
март 2000

Tаīисерија

(фран.*tapisserie*) означува:
килимарство;врз на јлатно
слично на килимарство;
извезени килими за на љод,
за на сид;применета уметност
која го доспигнува својот процут
во 17 век во Франција.

И овој пат,консултираме Лексикони,Енциклопедии и многу литература во која се зборува за применетата уметност, каталоги од изложби.., за да ја осознаеме таписеријата како уметност, нејзиното потекло,развој и денешната нејзина примена кај нас.

Таīисеријаша е медиум кој спаѓа во делот на применетата уметност. Таа се изработува рачно на ткајачки разбој.

Класичниот начин на изработка е клечење-вертикално поставена основа од памук со хоризонтално ткаење со нитки.

Изработката на таписеријата започнува со скица-кроки(идеја)каде мотивот е поставен со најосновните форми.Потоа се назначуваат и деталите за на крај да премине во слика на која се означени и тоновите на боите што треба да бидат употребени при ткаењето.Понекогаш се прават и посебни скици на деталите од мотивот.Крајниот резултат може да биде променет во зависност од моменталната инспирација на уметникот.

Освен класичен начин на изработка,таписеријата може да се изработува и со техника на преплетени платни,комбинирана техника,со врз и со апликации

Майлеријалот со кои се изведува ткаењето е волна со често користење на свилени,златни и сребрени нитки,како и други декоративни елементи.

Мойшивите се најразлични ;фигуративни,растителни и геометриски. Нејзините димензии се најразлични.

На почетокот нејзината *намена* е од многу практична природа -за затоплување,а со тек на времето таписеријата ја наоѓа својата исклучиво декоративна функција.

* * *

Се смета дека ткајачката техника на таписеријата преминала од Исток кон Запад најверијатно во времето на Крстоносните Војни. Иако постоеле многу сродни ткаења настанати во Египет,стара Грција,Рим и Далечниот Исток(Кина),кои биле изработени речиси со исти технички средства и постапки,сепак тие не се вбројуваат во таписерији.

Дела кои по своето свойство се сметаат за "*висишиски шайисерији*"се јавуваат во Европа на крајот на 12 век ,а како *најстара шайисерија* во Европа од тоа време се зема делото на *германскиот манастирски работилници*.

Во овој период (*крај на 12 и 13 век*),
шайисеријаша се развива под големо влијание на
монументалното сидно сликарство и грандиозните
архитектонски градби - замоци, манастири, катедрали, дворци...
Нејзини нарачатели се богатите поседници на овие зданија.
Бидејќи е наменета за раскош и удобност на нарачателот,
така е многу скапоцена. Со таписеријата се покривале сидовите -
за затоплување, но истовремено го оживувале и амбиентот.
Подоцна се употребувале за покривање на креветите, столиците,
престолот на владетелот, потоа служеле како завеси на прозорците,
вратите и околу креветите. Понекогаш се постигала и на подот,
а за големите свечености со таписериите се украсувале куќите,
улиците и плоштадите, а при патувањата, со нив се правеле шатори
за преноќување и одмор.

Во *14- 15 век* *шайисеријаша* се развива многу брзо. На почетокот
само се насетувала по некоја фигура. Набрзо потоа, таписеријата
становува преполна со фигури и фигуративни прикази низ целата
нејзина површина. Раствителните елементи и орнаментите
становуваат се побројни.

Темите се црпеле од литературата, историјата, легендите, басните и
од секојдневниот живот-животот на дворовите, љубовни прикази, потоа
се среќаваат монограми, грбови, амблеми....

Таписеријата сега веќе битно се менува, благодарение на
влијанието на италијанската ренесанса. Композицијата е
збогатена има перспектива, повеќе бои, а неизоставен дел
на таписеријата становува *бордурата*.

Создаден е нов стил и таписеријата се усмерува кон
исклучиво декоративна функција.

Видно изменета под влијанието на сликарството,
мајсторите ткајачи, таписеријата почнуваат да ја
изработуваат по "пресликување" од картони, претходно
создадени од уметниците-сликари.

Заради се поголемата побарувачка, никнуваат се
поголем број работилници во кој се изработуваат
голем број таписери.

И покрај тоа што сите таписерији се со стилски карактеристики на
уметноста од тоа време, сепак може да се распознаат делата
на поедини покраини, градови и работилници. Пример-делата на
фландрийските мајстори се непрегледни, често нејасни,
претрупани со фигури и многу други поединности, а делата
накаја на француските ткајачи се карактеризираат со прегледна
и јасна композиција, со елеганција, симпатични фигури,
топли бои, а цветовите се расфрлани низ целата позадина.

Во *17 век* Франција го превзема приматот во изработката
на *шайисеријаша* и го задржува неприкосновено до ден денес.
За францускиот примат во изработката на таписеријата голема
улога одигра создавањето на кралската работилница каде се
изработуваат таписерији потполно во склад со помпезната на
основачот на оваа кралска работилница, кралот Луј 14.

Мајсторите ткајачи доследно го следат изработениот картон
од уметникот сликар со што ја покажуваат својата
голема техничка совршеност.

Боите на таписеријата становуваат се побогати во изборот на
тоновите, а бордурата становува се поширока така што се почесто
така е од исто значење со средниот мотив.

Димче Коço,
Средновековен доспехоинсийвеник

Веќе во **18 век** таписеријата станува предмет-дело со исклучиво декоративна функција. Сега е со помали димензии условена од помалиот стамбен простор. Таа се почесто се става во рамка како и сликите. Таписеријата станува составен дел на интериерот. Изобилува со пасторални прикази, ориентални мотиви (кинески) и гротески..

Историските приказни сега се заменети со поинтересни и забавни случки. Значи, кон крајот на 18 в. таписеријата станува чиста имитација на сликата.

Во 19 век, ткајачите на таписеријата одново ги копираат делата на старите мајстори од претходните столетија. Техничкото усвошување на изведувачите потполно престанува и не е направено ниту едно значајно дело.

За современото обновување на таписеријата, за нејзиното одвојување од сликарството и враќањето на рачното ткаење голема заслуга има францускиот сликар Жан Лирса.

Сега се тежнее да се достигне одново уметничкото значење на средновековната таписерија; нејзината композициска едноставност и израз, но не со имитација туку со создавање на нова самостојна современа уметност.

Затоа темите се плод на имагинацијата на авторот, а фактурата изразито декоративна. Композицијата е поедноставена дури понекогаше сведена на графизми.

Боите се одново ограничени, преѓата е одново подебела.

Од завршувањето на II светска војна до денес, се направени голем број изложби на модерна таписерија низ целиот свет. Голем број ликовни уметници бараат нови решенија за изведување на таписеријата. Во таквите настојувања најревносни се, веќе погодувате, француските уметници.

* * *

Современата таписерија во Македонија, како посебна ликовна дисциплина, се јавува во средината на 20 век. Нејзините корени се во црковниот вез, килимарството, декорација на текстил во народниот носии и др., кои опстојуваат како посебни гранки во народното творештво од 19 век.

Почетоци во современата македонска таписерија се направени од неколкумина автори-сликари, кои можеме да ги сметаме за "...основоположници на современата таписерија кај нас..." (Љ. Дамјановска).

Л. Личеноски, Д. Прошупер, С. Трајковски, Д. Коцо, Д. Стојановски, Рада Пејровска-Малкиќ, Момчило Пејровски, Мира Стјировска, Доне Мильановски...

Многу мал е бројот на оние уметници кои ѝ се посветуваат потполно на таписеријата, но сепак можеме слободно да кажеме дека македонските уметници со своите изложби на таписерији надвор од земјата достојно се презентираат себеси а со тоа и македонската таписерија ја потврдуваат секогаш како подеднакво рамна со светските движења во таписеријата.

Сé почесто уметниците-таписеристи отстапуваат од традиционалните норми при изработката на таписеријата. Уметникот ѝ дава белег на модерен медиум, со своите експериментирања, со својот сопствен ликовен израз, а некои уметници пак сé повеќе се стремат кон сосема ново третирање на таписеријата кон скулптура-објект-рельеф.

Нејзината намена за галерии, музеи и сопствени домови се проширува со уште една декоративна - во интериерната архитектура за дополнување и облагородување на модерниот интериер.

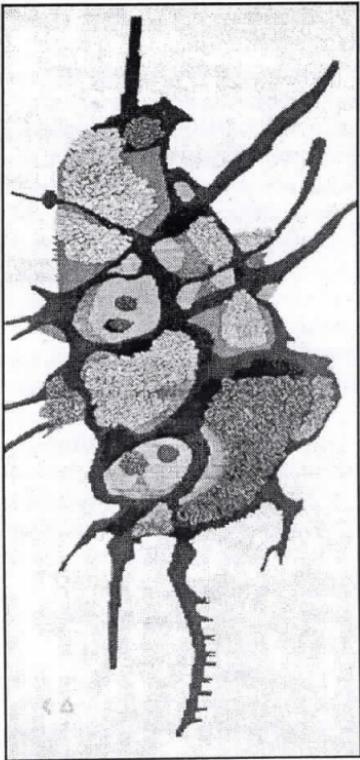
За да се изработи таписеријата се потребни уметникот -идеја и ткајачки дел од мајстори ткајачи. Кај нас уметникот освен како идеен творец се јавува и како изведувач на техничкиот дел. Материјалите кои се употребуваат се, волна, памук, а се користат и најразлични ,декоративни елементи, мотиви и стилски определби

* * *

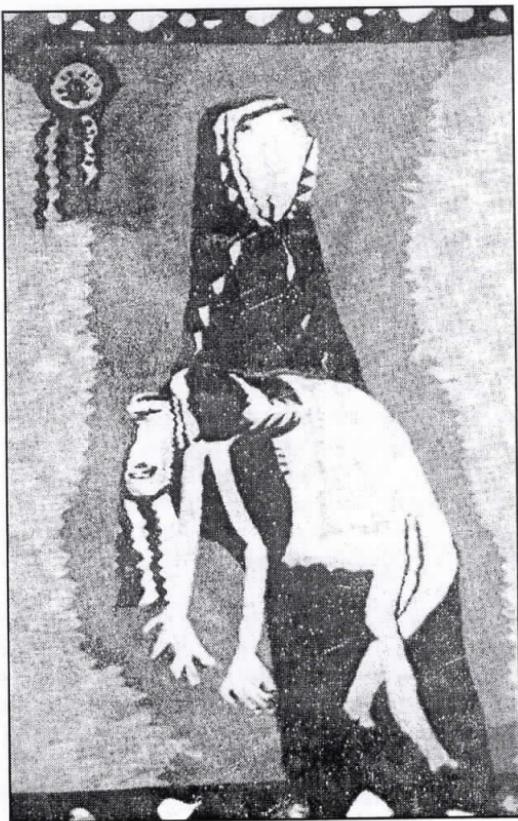
Таписериите кои се изложени на оваа едукативно-дидактичка изложба се само дел од збирката на таписерији што ги поседува МСУ . Ви претставуваме осум автори со дванаесет дела. Практичниот дел ќе се изведува во Музејскиот Практикум со сите заинтересирани посетители

Со оваа изложба ,се надевам дека ќе ги поттикнеме нашите уметници -таписеристи да настапат по агресивно на македонската сцена а со тоа и нашата збирка ,секако ќе биде многу побогата .

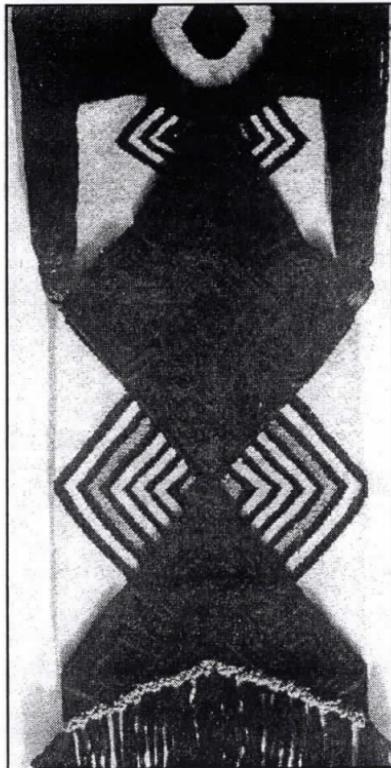
Елизабета Јанковска

Душко Стојановски,
"Комбинација бр. 26"

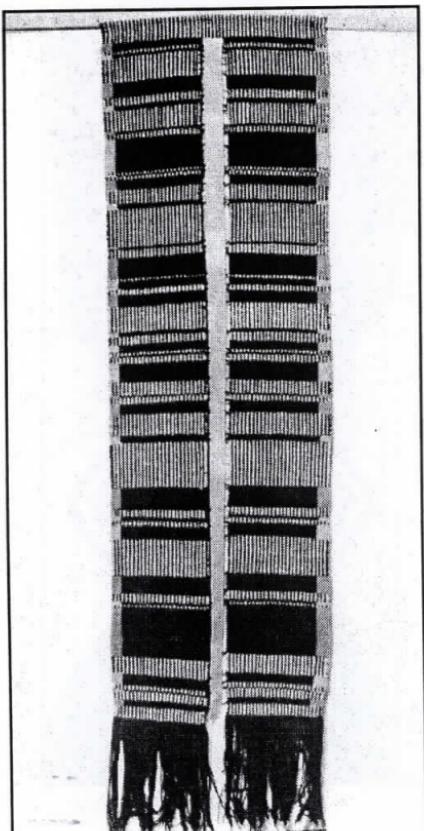
Димче Коцо,
"Пиета"

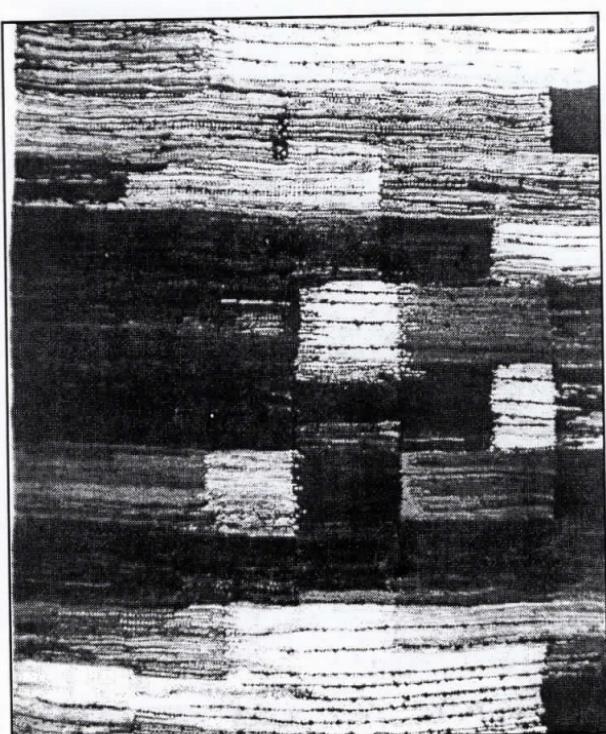
Рада Пейтрова,
"Тошем"

Мира Сијировска,
"Композиција"

Пејтриција Веласко,
"Аконкагуа"

Зофја Бићрумович,
"Град"

КАТАЛОГ

Димче Коцо
Писта,1969/70
волна,памук,160x100см

Средновековен достоинственик 1,1970/71
волна,памук,164x100см

Доне Миљановски
Пејсаж,1981
волна,памук,128x95см

Таписерија бр.4,1973
волна,памук,147x84см

Таписерија бр.6,1974
волна,памук,143x132см

Душко Стојановски
Композиција 53,1982
волна,памук,150x100см

Композиција 26,1976
волна,памук,150x90см

Јоланта Овидска-Pol
Композиција,1963
волна,кожа,130x200см

Мира Спировска
Композиција,1972
волна,памук,77x66см

Рада Петрова Малкиќ
Тотем-vertigo,1976
волна,памук,250x86см

Патриција Веласко-Во
Аконкагва,1971
памук,волна,200x53см

Зофија Бутриловиќ-Pol
Град,1966
волна,памук,164x205см

издава: музеј на современата уметност, скопје, самоилова бб, тел.117734
факс 110123, избор од колекцијата на мсу - штаписерија - март 2000, за
издавачот: зоран Ѓешевски, организација на излижбата и капталоѓ:
елизабета Јанковска, фотографии од архивата на мсу, дизајн и печат:
де СИИЛ, тираж 500

